

Rutger Piersma ‘besnord’ naar huis

EDWIN FISCHER

BURGUM Met een fraai persoonlijk record van 20,47 troefde Rutger Piersma in Burgum alle senioren af. De net uit de topklasse gedegradeerde Koudumer liet zien wel degelijk bij de beste Friese fierljeppers te horen.

Het was alweer de vijftiende editie van de Eelke Scherjon Memorial. De naar de markante oud-fierljepper en klompenmaker vernoemde memorial is niet alleen bijzonder vanwege de nagedachtenis, maar ook door de te winnen trofee: De Snorre. Rutger Piersma was uiterst in zijn nopjes met het kleinood.

Hij was niet van huis gegaan met de gedacht ‘besnord’ weer uit Burgum te gaan vertrekken. „Nee zeker net. Ik woe gewoan lekker frij springe. Ik hie mysels gjin druk oplein om in fiere ôfstân del te setten of sa’’, bekende Piersma.

Toch gebeurde dat wel. Het werd namelijk een typische Rutger Piersma wedstrijd. Als in de eerste sprong het gevoel goed is, dan is hij als geen ander in staat om door te bouwen. Piersma: „As de earste lekker giet, dan wit ik dat it goed sit foar de rest fan de wedstriid.’’ Zaterdag opende hij met 18,65. In de tweede sprong kwam daar nog ruim een halve meter bij: 19,29. Gezien de cijfers van de voorgaande negen wedstrijden, was de Koudumer op dat moment wel zo goed als zeker van een plekje in de finale.

Een finaleplaats was er uiteindelijk ook voor Tsjebbe Galama. De Bolswarder won in de middag met een knappe sprong van 18,57 de tweede klasse. Omdat de meeste van de topklassers niet thuisgaven had Galama in de avond om De Snorre mogen strijden. Een knieblesure verhinderde dat. Daardoor schoof Sytse Bokma, als zesde geklasseerd, als-



Rutger Piersma

nog door naar de eindstrijd.

De ljepper uit Hindeloopen verbeterde zijn 18,24 nog wel naar 19,06, maar bleef daarmee steken op een vierde plek. De overwinning leek naar Bauke de Jong te gaan. De Parregaster was met een prima afstand van 19,94 als beste uit de voorronde gekomen. Vanwege de afwezigheid van de gevestigde orde, droomde De Jong al voorzichtig van een tweede dagtitel.

Daar dacht Rutger Piersma anders over. De eerste finalepoging slaagde niet, maar daarna was het raak. Hij kwam niet eens helemaal in de top, maar sprong wel een knappe afstand van 20,47. Daarmee verbeterde hij zijn persoonlijk record, dat sinds vorig jaar op 20,28 stond. „It kin noch folle fierder’’, wist de Koudumer. „Ik hie no noch in meter oer yn de stok. Ik ha in fiersten te leech pr. Dy 21 meter sit der dik yn.’’

Bij de vrouwen won Marrit van der Wal, bij de junioren ging de dagtitel naar Germ Terpstra – zijn vijfde. Bij de jongens verpulverde Mads Tolsma zijn pr met ruim een meter: 17,92. Bij de meisjes ging de dagzege naar Noa de Boer.

Olympisch kampioen tweede op NK in Heeg

HEEG Stephan van den Berg, in 1984 de eerste olympisch kampioen windsurfen, doet op nationaal niveau nog altijd mee om de prijzen, zo bleek in Heeg.

Van den Berg (61) was dit week-einde een van de veertig deelnemers aan het open NK in de Windsurfer-klasse, een voormalig olympische plank die de laatste jaren aan populariteit wint. De viervoudig wereldkampioen voer op de Hegemar Mar naar het zilver bij de lichtgewichten.

Dion van Laarhoven was hem de baas. De surfer uit Breda won vijf van de zeven races, die gekenmerkt werden door winddraaiingen. Wieger van Brug uit Sneek was op de dertiende plaats de beste Fries. In de zwaargewichtklasse won Lennart Cnossen uit Abcoude vijf manches. Wouter Egas van Terschelling werd dertiende. Van de zeven vrouwen was Marga Stalman uit Kropswolde (voormalig kernploeglid) de sterkste.

Het NK sprint in de Regen-

boog-klasse is gewonnen door het team van Peter Bijlard uit Den Haag. In Grou werd na liefst twintig starts afgerekend met Harry Amsterdam c.s. De stuurman uit Sneek won in de voorronde acht van de zestien manches. In een veld van 21 boten won Arjen Snoekc (Grou) het brons.

De Zomerwedstrijden trokken 173 boten, verdeeld over 14 klassen, naar de Snitser Mar. In de meeste klassen konden vier races worden gevaren. Daardoor tel-den alle resultaten mee. Dat bracht Klaas Koning de zege in de Twaalfvoetsjol, want zijn rivalen Erik van der Meer, Floris van der Meer en Durk Zandstra maakten allen eenmaal een valse start.

In de Flits-A wonnen Matthijs Vissia en Bas Neijenhuis vier races. Hette van der Zwaag en Johan Weissenbach (Sneek) maakten met succes de overstap van Valk naar Pampus, getuige hun zege. In de Schakel wonnen Ronald Damen en Hendrik van der Pol (Heerenveen) drie keer.

Vier wimpels, emoties

Kon het mooier? Marrit Zeinstra (25) won in haar laatste jaar als topkaatsster met Huizum het NK in Amsterdam, en daarmee de prestigieuze Vier Wimpels.

ANNE ROEL VAN DER MEER

‘Yes!’, riep ze zaterdag toen haar partuurnoot Anna-Dieuwke Dijkstra in de finale tegen Easterein op 5-0 en 6-4 de kaats voorbij sloeg. Zo groot was de ontlasting en zo luid de kreet, dat die een kilometertje of acht verderop in de Kalverstraat waarschijnlijk te horen was.

Niet dat Marrit Zeinstra haar kaatsloopbaan als onaf zou hebben beschouwd als het nooit was gelukt om het NK (ook wel bondspartij) een keer op haar naam te schrijven. Natuurlijk niet, daarvoor won ze veel te veel. Maar toch, het vervolmaken van dat knetterende kwartet van klassiekers die samen de Vier Wimpels vormen, doet ertoe in de kaats-sport. „Myn libben wurdt der net oars fan’’, zei ze. „Mar ik hear der no wol moai by.’’ Bij de vijf vrouwen die de oeuverprijs eerder wonnen, bedoelde Zeinstra.

Na de Ald-Meierspartij met Peins (in 2013), de Jong Fammepartij met Groningen (2018, 2019) en driemaal de Frouljus PC (2020-2022) was er op sportpark De Eendracht de hele dag geen twijfel over mogelijk dat Zeinstra’s partuur zou winnen. De achterinse heerste. En ze had met Dijkstra en Annelien Broersma twee uitstekende maten. In vier potjes kregen de drie vier eersten tegen.

Ze waren op de afdelingspartijen in Franeker en Dronryp eerder dit seizoen ook al het sterkst, maar zo goed als in Amsterdam waren ze nog niet geweest. In de finale waren de



drie op hun allerbest. Easterein, met Roelie en Corrie Kroondijk en Jeska Terpstra, probeerde het wel, maar kwam tekort. Tegen Huizum was niets te beginnen. „We wiene gewoan hiel ‘gedreven’’, zei Zeinstra.

In februari rondt zij haar studie fysiotherapie af. Daarna gaat ze een

tijdje reizen. Elk weekend kaatsen wil ze vanaf volgend jaar niet meer. „Foar de ôfdieling sil ik noch wol ke-atse, mar oars net mear. Ik sil it net mear profesjoneel oanpakke.’’

Haar maat Annelien Broersma had stiekem al voorgesorteerd op de zege. Voor het NK had zij speciaal

Een banaan en verjaardag helpen

JOHAN STOBBE

BERLTSUM De hitte in Berltsum was verzengend, maar een banaantje hielp kaatser Gert-Anne van der Bos onder de broeiende zon over het dode punt.

Berltsum en Gert-Anne van der Bos is een combinatie die uitstekend past. De opslager is rond de partij altijd jarig. Sterker, zondag werd hij 34. Hij gaf zichzelf een prachtig cadeau in de vorm van de krans. Het was alweer de achtste keer dat hij in Berltsum won en net als vorig jaar kreeg hij de koningsbal omgehangen.

Waarom hij in Berltsum niet lijkt te kunnen verliezen? Het zal een combinatie van factoren zijn, denkt Van der Bos. „It is hjir altyd moai waar en dat ik jierdei bin, wurket ek

mei. Wolst dysels op sa’n dei dochs graach beleanje mei in moaie krâns.’’

De winst kregen de jarige Van der Bos en zijn maten Taeke Triemstra en Erwin Zijlstra niet cadeau. Vooral in de tweede omloop wankelde het top trio. Marten Bergsma, Kees van der Schoot en Hendrik Kootstra kwamen met 5-2 voor te staan en niets wees op een ommekeer.

Die kwam er wel. Misschien was het banaantje dat Van der Bos halverwege de wedstrijd uit de kleedbox haalde, wel de reddingsboei. „It wie wol ekstreem waarm, dat sloopt dy’’, zei hij. In het perk gleden wanten van hun plek door het zweet, aan de opslag voelde Van der Bos de tank leeglopen. De banaan gaf hem nieuwe energie. „Ik sei dat ik nei de wc moast, mar dit hie ik echt nedich.’’

De wedstrijd kantelde en op 5-5 en 6-6 plaatste Van der Bos een magistrale zitbal achterin het perk bij Kootstra. „We hienen wat gelok mei in bal fan Marten op de line by 5-3 6-6 en it like oft de enerzjy by Koots-ra wat op rekke. Hy hie ek wol in banaantsje brûke kinnen.’’

In de kwalitatief magere finale leek het ook weer de verkeerde kant op te gaan. Trio Van der Bos kwam tegen Menno van Zwieten, Gabe-Jan van Popta en Pieter Jan Leijenaar met 4-2 achter, maar op 5-4 6-2 viel de beslissing toch in het voordeel van Van der Bos. „Mei it einrisseltaat bin ik bliid, oer it keatsen moatte wy it mar net ha.’’

En zo pakte Van der Bos weer de krans in het dorp waar hij altijd goed is. Op een keer na dan. In 2010 stapte hij voor het eerst in het partuur met